

Kitabu cha Danieli - Nambari Mia Moja na Kumi na Mbili

Kufunua Ishara za Kinabii za Ismaeli: Kutoka Mpiga Mishale hadi Mweka Muhuri wa 144,000

Jeff Pippenger
2024-03-02

Mungu akawa pamoja na mvulana; akakua, akaishi nyikani, akawa mpiga upinde. Mwanzo 21:20.

Ismaeli akawa mpiga mishale, jambo ambalo ni ishara ya vita, na ishara ya hukumu ya utekelezaji inayoletwa dhidi ya Roma.

Sauti ya wale wakimbiao na kuokoka kutoka katika nchi ya Babeli, ili kutangaza katika Sayuni kisasi cha Bwana Mungu wetu, kisasi cha hekalu lake. Kusanyeni pamoja wapiga mishale dhidi ya Babeli; ninyi nyote mpindao upinde, pigeni kambi kuizunguka pande zote; asitoroke mtu yeyote; mlipeni kwa kadiri ya kazi yake; kulingana na yote aliyoyatenda, mtendeni hivyo; kwa maana amejivuna dhidi ya Bwana, dhidi ya Mtakatifu wa Israeli. Yeremia 50:28, 29.

Wapiga mishale humlipa Babeli kwa kadiri ya matendo yake, na malipo hayo huanza wakati wa sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni, pamoja na sauti ya pili ya Ufunuo sura ya kumi na nane, wakati hukumu ya utekelezaji inayoendelea ya Babeli inaanza.

Nikasikia sauti nyingine kutoka mbinguni ikisema, Tokeni kwake, watu wangu, msishiriki dhambi zake, wala msipokee mapigo yake. Kwa maana dhambi zake zimefika mpaka mbinguni, na Mungu amekumbuka maovu yake. Mlipeni kama vile alivyowalipa ninyi, nanyi mlimrudishie maradufu kwa kadiri ya matendo yake; katika kikombe alichokijaza, mjazeni mara mbili. Kwa kiasi alivyotukuza nafsi yake na kuishi kwa anasa, kwa kiasi hicho mpe mateso na huzuni; kwa kuwa amesema moyoni mwake, Nimeketi kama malkia, si mjane, wala sitaona huzuni. Ufunuo 18:4-7.

Ismaeli na mama yake Hagara walizuliwa kurithi haki ya mzaliwa wa kwanza, na wakafukuzwa. Hivyo, wivu ukawa msukumo wa kinabii wa Uislamu, na vita yakawa shughuli yao ya kinabii. Tajwa la kwanza linajumuisha zuio walilowekewa Ismaeli na mama yake na Sara, na "kuzuiliwa" kwao kukawa sifa kuu ya kinabii ya Uislamu kote katika Neno la Mungu na katika historia. Wazao wa Ismaeli walikuwa wawe watu wa mwitu, ambao mkono wao uko dhidi ya kila mtu, na sifa yao ya mwitu inaakisiwa na punda mwitu wa Kiarabu, wa jamii ya farasi. Hivyo, vita vya Kiislamu vya ole wa kwanza na wa pili vinaonyeshwa kama wapiganaji waliopanda farasi wenye hasira.

Uislamu ni ujumbe wa mvua ya masika, na inafaa tu kwamba Ole tatu ziwakilishe mistari mitatu mahususi ya kinabii, kwa kuwa mbinu ya mvua ya masika ni "mstari juu ya mstari." Wakati sifa za kinabii za mistari miwili ya kwanza zinapounganishwa, zinaanzisha mstari wa Ole la tatu. Mistari yote mitatu ya kinabii inaonyesha kipindi cha kutiwa muhuri kwa elfu mia arobaini na nne. Mistari

hiyo mitatu inawakilisha kipindi cha kumiminwa kwa mvua ya masika, kwa kuwa mvua ya masika ilianza kunyunyiza ilipowasili Ole la tatu mnamo Septemba 11, 2001.

Mvua ya mwisho itanyesha juu ya watu wa Mungu. Malaika mwenye uwezo mkuu atashuka kutoka mbinguni, na dunia yote itaangaziwa kwa utukufu wake. Review and Herald, Aprili 21, 1891.

Kipindi cha kutiwa muhuri kiliwakilishwa pia na kipindi kilichoanza tarehe 11 Agosti 1840 na kuishia kwa kuwasili kwa malaika wa tatu tarehe 22 Oktoba 1844. Kipindi hicho cha muda pia kiliwakilishwa katika Habakuki sura ya pili. Historia ya Wamileraiti ilitimiza Habakuki sura ya pili, na hivyo ilianza wakati malaika alishuka tarehe 11 Agosti 1840, na ikaisha wakati malaika wa tatu aliwasili tarehe 22 Oktoba 1844.

Sura ya pili ya Habakuki inaonyesha kuwa mwishoni mwa maono, maono “yatasema.” Katika mstari wa tatu wa sura ya kumi ya Ufunuo, malaika alipaza sauti (alinena) kwa sauti kuu, na tarehe 22 Oktoba 1844 malaika yuleyule akaapa (alinena) kwamba “hakutakuwa tena na wakati.” Mlinzi wa Habakuki katika mstari wa kwanza wa sura ya pili anawekwa tarehe 11 Agosti 1840, kwa maana ndipo walinzi wanapaza sauti zao.

Katika uasi wa 1888, ambao Dada White anatambua kuwa unawakilisha malaika wa Ufunuo kumi na nane ambaye alipaswa kuutia nchi nuru kwa utukufu Wake, walinzi (Jones na Waggoner) walinoa “sauti” zao kama baragumu, kuwaonyesha watu wa Mungu makosa yao, kwa kuwa ujumbe wao ulikuwa ujumbe kwa Laodikia. Tarehe 11 Septemba 2001, ambayo iliashiriwa na historia ya 1888, Bwana aliwaongoza watu Wake wa siku za mwisho kurudi kwenye njia za kale za Yeremia, ambapo walinzi hawakusikilizwa. Kushuka kwa malaika kunaashiria kuwasili kwa walinzi kikinabii.

“Sauti” iliyowasili tarehe 11 Agosti 1840 ilitolewa kupitia walinzi, na Yeremia aliambiwa kwamba ikiwa angerudi katika imani yake na kumtumaini Mungu baada ya kuvunjika moyo kwake, angekuwa kinywa cha Mungu. Maono yaliyokuwa yamechelewa yalipowasili hatimaye tarehe 22 Oktoba 1844, “yalinena.” Kipindi cha Habakuki sura ya pili, ambacho kilitimia katika historia ya Wamillerite, kinaonyesha kipindi cha kutiwa muhuri kwa wale mia arobaini na nne elfu.

Ni muhimu kutambua kwamba kuanzia tarehe 11 Agosti 1840 hadi tarehe 22 Oktoba 1844 kunaonyesha kutiwa muhuri kwa wale elfu mia arobaini na nne, ambacho ndicho kipindi ambacho mvua ya mwisho inamiminwa. Ni muhimu ujumbe wa mvua ya mwisho utambuliwe kwa mbinu ya “mstari juu ya mstari.” Kipindi hicho maalum cha kutiwa muhuri kwa wale elfu mia arobaini na nne kimewakilishwa mara kwa mara katika mistari ya kinabii, na ndivyo ilivyo katika Habakuki sura ya pili, ambayo Dada White anaitambua moja kwa moja kuwa imetimizwa katika historia ya Wamillerite. Pia hufundisha mara kwa mara kwamba historia ya Wamillerite inarudiwa katika historia ya wale elfu mia arobaini na nne.

Pamoja na unabii ambao walikuwa wameuchukulia kuwa unahusu wakati wa ujio wa pili, kulikuwa na mafundisho yaliyowekwa mahsusi kuendana na hali yao ya kutokuwa na uhakika na kusubiri kwa wasiwasi, na yaliwatia moyo wasubiri kwa subira kwa imani kwamba kile

ambacho kwa sasa kilikuwa giza kwa uelewa wao kingefanywa wazi kwa wakati ufaao.

Miongoni mwa maneno haya ya kinabii palikuwapo lile la Habakuki 2:1-4: 'Nitasimama katika zamu yangu ya ulinzi, na nijiweke juu ya mnara; nami nitaangalia ili nione atakayoniambia, na nitakachojibu ninapokosolewa. Bwana akanijibu, akasema, Andika maono, uyafanye wazi juu ya vibao, ili asomaye ayasome kwa mbio. Kwa maana maono hayo bado ni kwa wakati uliowekwa; lakini mwishoni yatatamka, wala hayatasema uongo; ingawa yatakawia, yangoje; kwa maana hakika yatakuja, wala hayatakawia. Tazama, nafsi yake iliyojaa majivuno si nyoofu ndani yake; bali mwenye haki ataishi kwa imani yake.'

"Mapema kama mwaka 1842 agizo lililotolewa katika unabii huu la 'kuandika maono, na kuyaweka wazi juu ya mbao, ili aisomaye apate kukimbia,' lilimshawishi Charles Fitch kuandaa chati ya kinabii ili kuonyesha maono ya Danieli na Ufunuo. Kuchapishwa kwa chati hii kulichukuliwa kuwa utimilifu wa agizo lililotolewa na Habakuki. Hata hivyo, wakati huo hakuna aliyegundua kwamba kuchelewa kunakoonekana katika kutimia kwa maono - kipindi cha kusubiri - kumeonyeshwa katika unabii huohuo. Baada ya kuvunjika moyo, andiko hili lilionekana kuwa lenye maana sana: 'Maono bado yapo kwa wakati uliowekwa, lakini mwishoni yatasema, wala hayatasema uongo; yajapokawia, yangojeeni; kwa kuwa hakika yatakuja, wala hayatakawia... Mwenye haki ataishi kwa imani yake.'"

Sehemu ya unabii wa Ezekieli pia ilikuwa chanzo cha nguvu na faraja kwa waamini: 'Neno la Bwana likanijia, kusema, Mwana wa binadamu, huo mithali mlio nao katika nchi ya Israeli ni upi, mnaosema, Siku zinakawia, na kila maono hayatimia? Basi waambie, Hivi ndivyo asemavyo Bwana Mungu. . . . Siku ziko karibu, na utimilifu wa kila maono. . . . Nitasema, na neno nitakalolinena litatimia; halitacheleweshwa tena.' 'Watu wa nyumba ya Israeli husema, Maono ayaonayo ni ya siku nyingi zijazo, naye anatabiri habari za nyakati zilizo mbali. Kwa hiyo waambie, Hivi ndivyo asemavyo Bwana Mungu; Hata mojawapo ya maneno Yangu halitacheleweshwa tena, bali neno nililolinena litatendeka.' Ezekieli 12:21-25, 27, 28.

Pambano Kuu, 391-393.

Wamileraiti hawakuona tu kwamba walikuwa wakitimiza mfano wa wanawali kumi, na Habakuki sura ya pili, bali pia waliongozwa kuona kwamba historia ambayo walikuwa wakitimiza unabii huu ilikuwa pia utambulisho wa Ezekieli wa historia hiyo hiyo, ambapo "utimilifu wa maono yote" ulipaswa kutimia. Mfululizo wa historia unaowakilisha kutiwa muhuri kwa wale elfu mia arobaini na nne ndipo utimilifu wa maono yote hutimia!

Mistari inayowakilisha vipindi vya mvua ya mwisho na vya kutiwa muhuri kwa wale elfu mia moja arobaini na nne huletwa pamoja ili kuthibitisha kwamba historia ya kinabii daima ina saini ya Alfa na Omega.

Historia ya Wamilleraiti huanza na sauti ya malaika wa Ufunuo sura ya kumi, na kuishia na sauti ileile. Septemba 11, 2001 huanza na sauti ya kwanza ya Ufunuo sura ya kumi na nane, na kuishia na sauti ya pili ya Ufunuo sura ya kumi na nane. Habakuki sura ya mbili huanza na sauti ya walinzi, na kuishia na sauti ya mlinzi wa Yeremia. Ole wa kwanza huanza na Mohammed, na kuishia na Mohammed wa Pili. Ole wa pili huanza na kuachiliwa kwa malaika wanne wa Uislamu na kuishia na kuzuiliwa kwa Uislamu.

Mbinu ya mvua za mwisho ni ile ya Isaya ya “mstari juu ya mstari”, na mistari inayoletwa pamoja ili kutambua na kuthibitisha ujumbe wa mvua za mwisho daima huonyesha alama ya Alfa na Omega. Ole wa kwanza wa Ufunuo sura ya tisa unaanza na Mohammed na kuishia kwa Mohammed wa Pili. Kipindi hicho kimegawanywa katika aina mbili za vita, ya kwanza ikiwa ni mashambulizi yasiyo na mpangilio dhidi ya Roma yaliyoanza kwa nguvu chini ya Abubakar, kisha kipindi cha miaka mia moja na hamsini ambacho vita vya kwanza vilivyopangwa vya Uislamu vilitekelezwa.

Miaka mia moja na hamsini inawakilishwa na unabii wa wakati wa “miezi mitano”. Ole wa pili pia una unabii wa wakati ambao ni miaka mia tatu na tisini na moja na siku kumi na tano. Kwa hiyo, kwa kuwa muundo wa kinabii wa ole wa kwanza na wa pili hulinganisha mwisho na mwanzo, unajumuisha mgawanyiko kati ya kutiwa muhuri na kipindi maalum cha wakati. Mchakato wa kutiwa muhuri unawakilishwa mwanzoni mwa historia ya ole wa kwanza, na unawakilishwa mwishoni mwa ole wa pili.

Kinachofuata kutiwa muhuri kulikotajwa katika mstari wa nne, katika ole la kwanza, ni "miezi mitano" (miaka mia moja na hamsini). Hiyo miezi mitano imetajwa mara mbili, mara moja katika mstari wa tano na tena katika mstari wa kumi. Kinachotangulia mchakato wa kutiwa muhuri wa Agosti 11, 1840 hadi Oktoba 22, 1844 katika ole la pili ni unabii wa "saa, siku, mwezi na mwaka" (miaka mia tatu tisini na moja na siku kumi na tano), wa mstari wa kumi na tano. Pamoja, katika mfululizo mmoja usiokatika, tarumbeta ya tano na ya sita zinaanza na kuishia kwa mfano wa mchakato wa kutiwa muhuri.

Kama mistari miwili, inapotekelezwa kwa "mstari juu ya mstari" inabainisha mwanzo na mwisho uliowekwa alama na Mohammed wa kwanza na Mohammed wa pili. "Mstari juu ya mstari," inaaainisha vipindi viwili tofauti katika kila mstari, vinavyotokana na kila mstari kuwa na unabii wa wakati. Katika historia ya ole wa kwanza, Uislamu ulipaswa "kuumiza" Roma, na katika ole wa pili, ulipaswa "kuua" Roma. Ole wa kwanza ulikuwa vita vya mikuki, panga na mishale, na ole wa pili uliingiza baruti kama silaha.

Aya 10. Nao walikuwa na mikia kama ya nge, na kulikuwa na miiba katika mikia yao; na nguvu zao zilikuwa za kuwadhuru watu kwa muda wa miezi mitano. 11. Nao walikuwa na mfalme juu yao, aliye malaika wa shimo lisilo na mwisho, ambaye jina lake kwa lugha ya Kiebrania ni Abadoni, bali kwa lugha ya Kigiriki jina lake ni Apolioni.

Hadi sasa, Keith ametupatia vielelezo vya kupigwa kwa tarumbeta tano za kwanza. Lakini sasa yatupasa tumuage, na tuendelee na matumizi ya kipengele kipya cha unabii kilichotambulishwa hapa; yaani, vipindi vya kinabii.

Nguvu yao ilikuwa ya kuwadhuru wanadamu kwa miezi mitano.—1. Swali linaibuka, Ni watu gani ndio walikusudiwa kuwadhuriwa kwa miezi mitano?—Bila shaka ni hao hao ambao baadaye walipaswa kuwaua (tazama aya ya 15); ‘sehemu ya tatu ya wanadamu,’ au theluthi ya Dola la Kirumi—sehemu yake ya Kigiriki.

2. Walitakiwa kuanza lini kazi yao ya mateso? Aya ya 11 inajibu swali hilo.

(1) 'Walikuwa na mfalme aliye juu yao.' Kuanzia kifo cha Mohammed hadi karibu mwisho wa karne ya kumi na tatu, Waislamu waligawanyika katika makundi mbalimbali chini ya viongozi kadhaa, bila serikali ya kiraia ya jumla iliyowaongoza wote. Karibu mwisho wa karne ya kumi na tatu, Uthman alianzisha serikali ambayo tangu hapo imejulikana kama serikali ya Uthmani, au himaya ya Uthmani, ambayo ilikua hadi ikaenea juu ya makabila makuu yote ya Waislamu, ikiwaunganisha kuwa ufalme mmoja mkubwa.

(2) Tabia ya mfalme. 'Ambaye ni malaika wa shimo lisilo na mwisho.' Malaika humaanisha mjumbe, mtumishi, awe mwema au mbaya, na si daima kiumbe wa kiroho. 'Malaika wa shimo lisilo na mwisho,' yaani kiongozi mkuu wa dini iliyotoka humo ilipofunguliwa. Dini hiyo ni Uislamu, na Sultani ndiye kiongozi wake mkuu. 'Sultani, au Grand Seigneur, kama anavyoitwa kwa majina hayo bila tofauti, pia ni Khalifa Mkuu, au kuhani mkuu, akiunganisha ndani ya nafsi yake hadhi ya juu kabisa ya kiroho na mamlaka ya juu kabisa ya kidunia.'-World As It Is, p.361.

"(3) Jina lake. Kwa Kiebrania, 'Abadoni,' mwangamizi; kwa Kigiriki, 'Apolioni,' anayefutilia mbali, au anayeangamiza. Akiwa na majina mawili tofauti katika lugha mbili, ni dhahiri kwamba kinachokusudiwa kuwakilishwa ni tabia yake, badala ya jina la mamlaka hiyo. Ikiwa hivyo, kama ilivyoelezwa katika lugha zote mbili, yeye ni mwangamizi. Ndivyo ilivyokuwa daima tabia ya serikali ya Uthmaniyya."

Lakini Othman alifanya shambulio lake la kwanza dhidi ya Himaya ya Kigiriki lini?—Kulingana na Gibbon, *Decline and Fall*, n.k., 'Othman aliingia kwa mara ya kwanza katika eneo la Nicomedia tarehe 27 Julai 1299.'

Hesabu za baadhi ya waandishi zimejikita katika dhana kwamba kipindi kinapaswa kuanza na kuanzishwa kwa Dola ya Uthmani; lakini hili ni kosa dhahiri; maana walitarajiwa si tu kuwa na mfalme juu yao, bali pia kuwatesa watu kwa miezi mitano. Lakini kipindi cha mateso kisingeweza kuanza kabla ya shambulio la kwanza la watesi, ambalo, kama ilivyotajwa hapo juu, lilikuwa tarehe 27 Julai, 1299.

Hesabu ifuatayo, iliyotegemea msingi huu wa kuanzia, ilifanywa na kuchapishwa katika kazi iliyoitwa *Christ's Second Coming*, etc., iliyoandikwa na J. Litch, mnamo mwaka 1838.

"Na nguvu zao zilikuwa za kuwadhuru wanadamu miezi mitano.' Hadi hapa ndipo agizo lao lilifika, kuwatesea kwa uvamizi na uporaji wa mara kwa mara, bali si kuwaangamiza kisiasa. 'Miezi mitano,' siku thelathini kwa mwezi, hutupatia siku mia moja na hamsini; na siku hizi, kwa kuwa za mfano, zinaashiria miaka mia moja na hamsini. Kuanzia 27 Julai 1299, miaka mia moja na hamsini hufikia 1449. Katika kipindi chote hicho Waturuki walihusika katika vita vilivyokaribia kuwa vya kudumu dhidi ya milki ya Kigiriki, lakini bado bila kuishinda. Walinyakua na kushikilia majimbo kadhaa ya Kigiriki, lakini bado uhuru wa Wagiriki ulidumishwa huko Konstantinopoli. Lakini mnamo 1449, mwisho wa miaka mia moja na hamsini, kulikuja mabadiliko, ambayo historia yake itapatikana chini ya tarumbeta ifuatayo." Uriah Smith, Daniel na Ufunuo, 505-507.

Uriah Smith ananukuu hesabu ya Josiah Litch ya miaka mia moja na hamsini, ambayo, inapokamilika, inawakilisha mwanzo wa unabii wa miaka mia tatu na tisini na moja na siku kumi

na tano katika Tarumbeta inayofuata. Akitoa maoni juu ya utabiri wa Litch kuhusu hizi nyakati mbili za unabii zilizounganishwa, Dada White alinakili:

"Mnamo mwaka 1840 utimizaji mwingine wa ajabu wa unabii ulizua shauku kubwa kote. Miaka miwili kabla, Josiah Litch, mmoja wa wahubiri wanaoongoza waliokuwa wakihubiri ujio wa pili, alichapisha ufafanuzi wa Ufunuo 9, uliotabiri anguko la Dola ya Ottoman. Kulingana na mahesabu yake, mamlaka hii ilitarajiwa kupinduliwa . . . tarehe 11 Agosti, 1840, wakati ambapo nguvu ya Ottoman huko Constantinople ingetarajiwa kuvunjika. Na hili, ninaamini, litaonekana kuwa hivyo."

Kwa wakati hasa uliobainishwa, Uturuki, kupitia mabalozi wake, ilikubali ulinzi wa madola ya Ulaya yaliyoungana, na hivyo ikajiweka chini ya udhibiti wa mataifa ya Kikristo. Tukio hilo lilitimiza unabii kwa usahihi kabisa. Lilipojulikana, makutano mengi walishawishika kuhusu usahihi wa kanuni za ufafanuzi wa unabii zilizokubaliwa na Miller na wenzake, na msukumo wa ajabu ulitolewa kwa harakati ya Adventi. Watu wa elimu na wa cheo waliungana na Miller, katika kuhubiri na pia katika kuchapisha maoni yake, na kuanzia 1840 hadi 1844 kazi hiyo ilienea haraka. Pambano Kuu, 334, 335.

Ole wa kwanza na wa pili vimeunganishwa na unabii miwili wa wakati uliohusiana kwa karibu. Ole wa kwanza unaanza kwa mfano wa kutia muhuri, na ole wa pili unamalizika na historia ya Agosti 11, 1840 hadi kupigwa kwa baragumu la saba mnamo Oktoba 22, 1844, ambayo pia ni mfano wa kutia muhuri. Mwanzo na mwisho vimebeba alama ya Alfa na Omega, kwa sababu, kama ilivyo katika historia ambayo Kristo alithibitisha agano kwa juma moja, kipindi hicho kimegawanywa katika sehemu mbili. Kipindi cha kwanza kinaanza na Mohammed wa kwanza, na kinaishia na Mohammed wa pili. Kipindi cha pili kinaanza na "sauti itokayo katika pembe nne za madhabahu ya dhahabu iliyo mbele za Mungu," na kinaishia na "sauti" ya Kristo, akiapa "kwa yeye aishiyeko hata milele na milele, aliyeziumba mbingu na vyote vilivyomo, na nchi na vyote vilivyomo, na bahari na vyote vilivyomo, ya kwamba hapatakuwapo muda tena."

Tutaendelea na utafiti huu katika makala ijayo.

"Swali lolote ambalo Shetani anaweza kuliambsha akilini ili kuleta shaka kuhusu historia kuu ya safari za kale za watu wa Mungu litampendeza yule mkuu wa kishetani na ni kosa mbele za Mungu. Habari za Bwana kuja upesi kwa nguvu na utukufu mkuu katika ulimwengu wetu ni kweli, na mnamo mwaka 1840 sauti nyingi ziliinuliwa kuitangaza." Manuscript Releases, juzuu ya 9, 134.